

592

Besluit van 16 juli 1994 tot wijziging van het Besluit stralenbescherming Kernenergiewet en het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen (implementatie van richtlijn nr. 90/641/Euratom van 4 december 1990)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 1 oktober 1993, Directoraat-Generaal van de Arbeid, nr. DGA/WJZ/93/09776, gedaan mede namens Onze Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Economische Zaken en van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Gelet op de richtlijn nr. 90/641/Euratom van de Raad der Europese Gemeenschappen van 4 december 1990 inzake de praktische bescherming van externe werkers die gevaar lopen aan ioniserende straling te worden blootgesteld tijdens hun werk in een gecontroleerde zone (PbEG L.349);

Gelet op de artikelen 21, 26, 32, 34, 35, 67 en 76 van de Kernenergiewet;

Gezien het advies van de Commissie Arbeidsomstandigheden van de Sociaal-Economische Raad en de Raad voor het milieubeheer;

De Raad van State gehoord (advies van 8 december 1993, nr. W. 12.93 0676);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 17 juni 1994 uitgebracht mede namens Onze Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Economische Zaken en van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit stralenbescherming Kernenergiewet¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

In hoofdstuk III wordt na afdeling 2, een nieuwe afdeling 2a ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 37a

Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- b. werkzaamheden: één of meer prestaties, verricht door een externe werker in een gecontroleerde zone vallend onder de verantwoordelijkheid van een exploitant;
- c. gecontroleerde zone: een gebied, waar gevaar bestaat voor overschrijding van 3/10 van de in artikel 31, derde en vierde lid, genoemde dosislimieten, dat om redenen van bescherming tegen ioniserende straling aan de regels bedoeld in de artikelen 26, 27 en 28 is onderworpen;
- d. exploitant: de natuurlijke of rechtspersoon, aan wie een vergunning krachtens de artikelen 15, 29 of 34 van de wet is verleend;
- e. externe onderneming: de natuurlijke of rechtspersoon, met uitzondering van de exploitant en zijn werknemers, die werkzaamheden van ongeacht welke aard uitvoert in een gecontroleerde zone;
- f. externe werker: ieder persoon, behorende tot categorie A, die in een gecontroleerde zone werkzaamheden van ongeacht welke aard uitvoert, ongeacht of hij, ook als stagiair, leerling of student als bedoeld in artikel 33, tweede lid, in tijdelijke of in vaste dienst van een externe onderneming is, dan wel zijn werkzaamheden als zelfstandige verricht;
- g. lid-staat: een lid-staat van de Europese Unie, niet zijnde Nederland.

Artikel 37b

1. Onze Minister stelt een stralingspaspoort voor externe werkers van in Nederland gevestigde externe ondernemingen vast.
2. Het stralingspaspoort wordt op aanvraag door Onze Minister of door een door Onze Minister daartoe aangewezen instelling afgegeven aan een externe onderneming ten behoeve van diens externe werker.
3. Bij ministeriële regeling wordt het model van het stralingspaspoort vastgesteld en kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het in dit artikel bepaalde. Hiertoe kunnen behoren regels betrekking hebbend op de aanvraag, het verlies of het in het ongereede raken van het paspoort.
4. Door Onze Minister wordt een gecentraliseerd systeem voor de opslag van gegevens met betrekking tot radiologische controle ingesteld.

Artikel 37c

1. Met uitzondering van afdeling 3, paragraaf 4, neemt de exploitant ter bescherming van de in zijn onderneming werkzame externe werkers de afdelingen 1 tot en met 5 van hoofdstuk III in acht.
2. Onverminderd het eerste lid, draagt de exploitant de verantwoordelijkheid voor de praktische aspecten van de bescherming tegen ioniserende straling, die rechtstreeks met de aard van het werkgebied en met de werkzaamheden verband houden. Hij draagt er in het bijzonder zorg voor dat iedere externe werker:
 - a. medisch geschikt is bevonden voor het werk dat hem zal worden opgedragen;
 - b. naast de basisopleiding op het gebied van de stralenbescherming een specifieke opleiding heeft ontvangen in verband met de bijzonderheden van het werkgebied en de werkzaamheden;
 - c. beschikt over de vereiste persoonlijke beschermingsmiddelen;
 - d. individueel gecontroleerd wordt op blootstelling volgens de aard van het werk en dat hij onderworpen wordt aan een eventueel noodzakelijke passende praktische dosimetrische controle.

Artikel 37d

1. Onverminderd artikel 25, eerste lid, verstrekt de exploitant die werkzaamheden laat verrichten door externe werkers afkomstig uit Nederland, na elke werkzaamheid de radiologische gegevens van de individuele controle, genoemd in het tweede lid, ten behoeve van registratie in het door Onze Minister ingestelde systeem, bedoeld in artikel 37b, vierde lid.

2. De in het eerste lid bedoelde radiologische gegevens zijn:

- a. de periode waarin de werkzaamheden worden uitgevoerd;
- b. de raming van de eventueel door de externe werker ontvangen effectieve dosis;
- c. in geval van niet-eenvormige blootstelling: de raming van het dosisequivalent in de verschillende delen van het lichaam;
- d. in geval van interne besmetting: de raming van de opgenomen activiteit of de te verwachten dosis.

3. Onverminderd artikel 25, eerste lid, registreert de exploitant die werkzaamheden laat verrichten door externe werkers afkomstig uit een lid-staat, na elke werkzaamheid de radiologische gegevens van de individuele controle in een door een bevoegde autoriteit uit een lid-staat afgegeven stralingspaspoort.

Artikel 37e

1. Een in Nederland gevestigde externe onderneming voorziet een bij hem in dienst zijnde externe werker die werkzaamheden in een lid-staat gaat verrichten, van een bijgewerkt stralingspaspoort als bedoeld in artikel 37b.

2. De externe onderneming beschermt de in zijn dienst zijnde externe werker tegen ioniserende straling, waarbij hoofdstuk III, in het bijzonder de artikelen 21, 23, 25 en 31 tot en met 36 van overeenkomstige toepassing is. Hij vergewist zich ervan dat na elke werkzaamheid van een externe werker de radiologische gegevens van diens individuele controle in het door Onze Minister ingestelde systeem, bedoeld in artikel 37b, vierde lid, dan wel in het stralingspaspoort worden geregistreerd.

Artikel 37f

Het stralingspaspoort wordt uitsluitend gebruikt overeenkomstig het bepaalde in afdeling 2a.

Artikel 37g

Iedere externe werker is verplicht zo veel mogelijk mee te werken aan de bescherming die de afdelingen 1, 2, 3 met uitzondering van paragraaf 4, 4 en 5 van hoofdstuk III hem bieden.

B

Artikel 75 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid vervalt onderdeel a en worden de onderdelen b en c gewijzigd in a en b.
2. Het vijfde lid vervalt.

C

In artikel 76, derde lid, wordt «Landbouw en Visserij» vervangen door: Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

D

In artikel 79 vervalt de zinsnede: of van de ter plaatse bevoegde hoofdinspecteur van de havenarbeid.

ARTIKEL II

In het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en erts² wordt na artikel 31 een nieuw artikel 31a ingevoegd, luidende:

Artikel 31a

Aan een vergunning als bedoeld in artikel 15 van de wet wordt met het oog op de bescherming van personen, niet zijnde werknemers van de vergunninghouder, werkzaam in een gebied waar regelmatig werkzaamheden worden uitgevoerd door personen, behorende tot categorie A, zoals omschreven in artikel 1, onderdeel f, van het Besluit stralenbescherming Kernenergiewet, het voorschrift verbonden dat hoofdstuk III, afdeling 2a, van genoemd besluit van toepassing verklaart.

¹ Stb. 1986, 465, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 14 december 1993, Stb. 675

² Stb. 1969, 403, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 14 december 1993, Stb. 675

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 september 1994, nr. 175

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking op de eerste dag na plaatsing van dit besluit in het Staatsblad.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 16 juli 1994

Beatrix

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. M. M. Ritzen

Uitgegeven de *elfde* augustus 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Dit besluit geeft uitvoering aan de richtlijn nr. 90/641/Euratom van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 4 december 1990 inzake de praktische bescherming van externe werkers die gevaar lopen aan ioniserende straling te worden blootgesteld tijdens hun werk in een gecontroleerde zone (PbEG nr.L 349), hierna de richtlijn genoemd. De richtlijn wordt geïmplementeerd in het Besluit stralenbescherming Kernenergiewet en het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen. Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt de tekst van het Besluit stralenbescherming Kernenergiewet op ondergeschikte punten te actualiseren.

Ten aanzien van het ontwerp-besluit zijn, overeenkomstig artikel 76, eerste lid, van de Kernenergiewet, op 17 mei 1993, de Centrale raad milieubeheer en de Arboraad in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen. De Centrale raad milieubeheer, inmiddels gewijzigd in de Raad voor het milieubeheer, heeft op 24 mei 1993 te kennen gegeven geen advies te zullen uitbrengen. De Commissie arbeidsomstandigheden van de Sociaal-Economische Raad (SER), die vooruitlopend op de formele opheffing van de Arboraad de feitelijke werkzaamheden van de Arboraad heeft overgenomen, heeft op 19 augustus 1993 advies uitgebracht. De SER heeft, met enkele opmerkingen, ingestemd met de voorgestelde implementatie.

Op grond van artikel 33 van het Euratom-Verdrag is de voorgenomen wijze van implementatie op 11 januari 1994 voorgelegd aan de Europese Commissie. Naar aanleiding hiervan heeft de Commissie enige aanbevelingen gedaan die hebben geleid tot een ondergeschikte aanpassing van het besluit.

2. De richtlijn

De richtlijn heeft als doelstelling het bieden van bescherming aan werknemers die niet in dienst van een vergunninghouder zijn (hierna de externe werkers), die gelijkwaardig is aan de bescherming die geldt voor werknemers in (vaste) dienst van de exploitant. De richtlijn geldt alleen voor externe werkers van categorie A, die werken in een gebied waar de kans bestaat dat zij 3/10 van de dosislimiet voor werkers overschrijden. De richtlijn schrijft, in afwachting van een eenvormig communautair systeem van radiologische bescherming, een gecentraliseerd nationaal netwerk of een individueel document voor de radiologische controle voor. In Nederland bestaat sedert 1989 een gecentraliseerd systeem voor de opslag van gegevens met betrekking tot radiologische controles, het Nationaal Dosisregistratie en Informatie Systeem (NDRIS). Hierin zijn de resultaten van de individuele dosiscontrole opgeslagen. Waar het buitenlandse externe werkers betreft, dienen deze over een individueel document, vaak «stralingspaspoort» genoemd, te beschikken. De richtlijn legt verplichtingen bij zowel de exploitant als bij de werkgever van de externe werker (in termen van deze regeling: de externe onderneming). De exploitant van een gecontroleerde zone waar externe werkers werkzaamheden uitvoeren, is verantwoordelijk voor de praktische aspecten van hun bescherming tegen ioniserende straling die rechtstreeks met de aard van de gecontroleerde zone en van de werkzaamheden verband houden. Enkele onderdelen van de bescherming worden met name genoemd. De externe onderneming is verantwoordelijk voor de bescherming van de externe werkers in het algemeen. Zij dient er voor te zorgen dat de dosislimieten niet worden overschreden en met de exploitant zaken als dosimetrie, medisch toezicht, opleiding en dosis-

registratie worden afgestemd. De richtlijn verplicht de externe werkers zoveel mogelijk zelf mee te werken aan de beoogde bescherming.

3. De implementatie van de richtlijn

De huidige regelgeving met betrekking tot de arbeidsbescherming bevat geen bepalingen gericht op de bescherming van externe werkers in de zin van de Richtlijn. De Richtlijn noopt dan ook tot aanvulling van de bestaande regels met betrekking tot de bescherming tegen het gevaar om blootgesteld te worden aan ioniserende straling. Hoewel de onderhavige materie aspecten bevat die grotendeels krachtens de Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet) kunnen worden geregeld, wordt de voorkeur gegeven aan implementatie in het kader van de Kernenergiewet (KEW). Hiermede wordt het reeds in de nota van toelichting bij de totstandkoming van het Besluit stralenbescherming Kernenergiewet (BSK) van 10 september 1986 vervatte standpunt onderstreept dat een integrale wetgeving op het gebied van de stralenbescherming voor de gebruikers voordelen biedt boven een versnipperde wetgeving terzake. Opgemerkt moet worden dat de KEW gezien moet worden als een *lex specialis* ten opzichte van de Arbowet. In artikel 32, vierde lid, van de KEW komt dit principe tot uiting. In de praktijk betekent dit dat de regels gesteld bij of krachtens de Arbowet van kracht zijn op arbeidsplaatsen waar met ioniserende straling wordt gewerkt, doch dat de specifieke regels ingevolge de KEW aanvullend werken. Dit integrale principe komt eveneens tot uiting in de desbetreffende richtlijnen van de Europese Gemeenschappen, in het bijzonder van Euratom.

Gelet op het hierboven weergegeven uitgangspunt wordt de Richtlijn in het BSK, voor zover het radioactieve stoffen en toestellen betreft, en in het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen (BKSE), voorzover het splijtstoffen en ertsen betreft, geïmplementeerd. Hiervoor is gekozen vanwege het feit dat het eerstgenoemde besluit een integrale regeling tegen stralingsgevaar bevat, terwijl deze regels krachtens het BKSE in de desbetreffende vergunningen moeten worden opgenomen. Hierdoor ontstaat er een samenhangend geheel van radiologische beschermingsmaatregelen, die zowel de bescherming van werkers in dienst van de eigen onderneming als de externe werkers omvat.

Aan hoofdstuk III van het BSK is een nieuwe afdeling voor de bescherming van externe werkers toegevoegd, welke een aanvulling inhoudt voor werkers, behorende tot categorie A, die niet in dienst zijn van een exploitant, maar die wel werkzaamheden verrichten in een gecontroleerde zone (waar de kans op blootstelling aan straling aanwezig is), waarvoor de exploitant verantwoordelijk is. In het BKSE is de bescherming van de externe werkers geregeld door een verwijzing naar de nieuwe afdeling 2a van hoofdstuk III van het BSK.

4. Uitgangspunten

In hoofdstuk III van het BSK zijn de algemene regels inzake de stralenbescherming opgenomen. Deze gelden onverkort op iedere werkplek waar met ioniserende straling wordt gewerkt. De verantwoordelijkheid voor de stralenbescherming van het aldaar aanwezige personeel rust bij de vergunninghouder (in de terminologie van laatstgenoemd hoofdstuk: degene die een stof aanwendt of een toestel gebruikt); in het kader van de nieuwe afdeling 2a is dit dezelfde persoon als de exploitant. Laatstgenoemde is verantwoordelijk voor zowel het personeel in zijn eigen dienst, inclusief ingeleende- en uitzendkrachten, als dat in dienst van een andere werkgever, die werkzaamheden laat verrichten in een gecontroleerd gebied op het terrein van de exploitant. De bescherming voor beide groepen dient gelijkwaardig te zijn.

Op basis van artikel 25 van dit besluit is de exploitant verplicht aan personen die kunnen worden blootgesteld aan ioniserende straling met een dosisequivalent van meer dan 5 mSv per jaar, een persoonlijk controlemiddel ter beschikking te stellen. Dit controlemiddel wordt afgeven door een erkende dosimetriedienst. De resultaten worden periodiek doorgegeven aan bovengenoemd Nationaal Dosis Registratie en -Informatie Systeem (NDRIS). Het NDRIS is een door de Radiologische Dienst van TNO beheerde gegevensverzameling. Uit het oogpunt van doelmatigheid is besloten de beheerder van NDRIS te belasten met de afgifte van het ingevolge dit besluit vastgestelde stralingspaspoort. De kosten die hiermee verband houden, worden bij overeenkomst tussen laatstgenoemde beheerder en de desbetreffende externe ondernemers geregeld.

Dit systeem van dosisregistratie voldoet ook voor Nederlandse externe werkers, zijnde werkers behorende tot categorie A. Immers, exploitanten die gebruik maken van deze werkers dragen er zorg voor dat de door hen verstrekte controlemiddelen via het NDRIS worden bewaakt. Echter, buitenlandse ondernemers voorzien hun categorie A-werkers (externe werkers in de zin van dit besluit) veelal van eigen controlemiddelen, waarvan de dosis niet in het NDRIS wordt geregistreerd. Om deze dosis te kunnen registreren dient er een internationaal dosisregistratiesysteem ontworpen te worden. De totstandbrenging daarvan vergt een langdurig proces van communautaire afstemming en zal door de Europese Commissie worden geïnitieerd. Overeenkomstig het bepaalde in de richtlijn wordt er in de tussentijd voor werkers van Nederlandse ondernemingen die in het buitenland werken een stralingspaspoort geïntroduceerd, waarin de uitslagen van de individuele controles voor de aanvang en na beëindiging van het werk geregistreerd worden. Voor buitenlandse werknemers geldt dat zij bij werkzaamheden over de grens door hun nationale overheden van een stralingspaspoort worden voorzien. Het stralingspaspoort bevat de gegevens met betrekking tot de reeds ontvangen dosis per werknemer.

De Nederlandse externe werkers zullen in een lid-staat worden verplicht het paspoort te gebruiken. De aldaar opgelopen dosis zal daarin worden geregistreerd. Deze dosis wordt later in het NDRIS geregistreerd, waardoor een totaal inzicht verkregen wordt.

Samenvattend: eigen werkers en externe werkers van Nederlandse ondernemingen die binnen Nederland hun werkzaamheden verrichten, dragen een persoonlijk controlemiddel, waarvan de dosis in het NDRIS wordt geregistreerd en bewaakt. Buitenlandse externe werkers in Nederland en externe werkers van Nederlandse ondernemingen die in het buitenland hun werkzaamheden verrichten, moeten voor de aanvang van de werkzaamheden zijn voorzien van een stralingspaspoort, waaruit de dosishistorie te lezen valt.

5. Lasten voor overheid en bedrijfsleven

Het onderhavige besluit bevat een implementatie van EG-wetgeving, welke geen ruimte laat tot nationale afwijking. Overeenkomstig het bepaalde in de Richtlijn roept de regeling, ter bescherming van een kwetsbare groep werknemers, een nieuw bestuursinstrument in het leven: het stralingspaspoort. Dit paspoort sluit zoveel mogelijk aan bij het in de ons omringende landen voorhanden zijnde equivalent. Op termijn zullen deze nationale paspoorten kunnen worden vervangen door een vorm van Europese registratie van de ontvangen stralingsdosis. De kosten verbonden aan dit paspoort zullen gering zijn. Er zijn geen extra financiële lasten voor de overheid. Verwacht wordt dat een honderdtal paspoorten verstrekt zal worden. Indien de paspoorten eenmaal verstrekt zijn, zal het verwerken van de gegevens in het NDRIS slechts een zeer geringe last

voor het bedrijfsleven met zich brengen. De betrokken ondernemingen zijn inmiddels geïnformeerd over de consequenties van het besluit.

Verwacht wordt dat door de invoering van het stralingspaspoort de handhaving van de Kernenergiewet, met name op het punt van de stralingsbescherming efficiënter kan verlopen. Een verzwaaring van de taak van de toezichthoudende instanties ligt dan ook niet in de rede.

6. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

A, artikel 37a

In de definities die worden gebruikt in de nieuwe afdeling 2a is zo veel mogelijk aangesloten bij de definities uit de richtlijn. Wellicht ten overvloede wordt er op gewezen dat in de nieuwe afdeling 2a begrippen worden gehanteerd die in artikel 1 van het besluit en in het Definitiebesluit Kernenergiewet zijn gedefinieerd, zoals het begrip «personen behorende tot categorie A». Voor een nadere uitleg van die definities wordt dan ook verwezen naar de desbetreffende regelingen.

Artikel 37a, onder f

De doelstelling van de richtlijn is het bieden van een niveau van bescherming aan externe werkers dat gelijkwaardig is aan de bescherming die wordt geboden aan de werknemers van de exploitant. Om die reden is het begrip externe werker zeer ruim gedefinieerd.

Artikel 37b, eerste tot en met derde lid

Aangezien de richtlijn zich wat betreft de inhoud van het stralingspaspoort richt tot de nationale overheden, is regeling op dit punt summier gehouden. In het model van het paspoort dat bij ministeriële regeling zal worden vastgelegd, zullen overeenkomstig het bepaalde in bijlage I en II van de richtlijn onder meer worden opgenomen: gegevens over de identiteit van de externe werker (houder van het paspoort), naam en adres van de externe onderneming en de exploitant, de medische classificatie en datum van de laatste gezondheidskeuring van de externe werker, de resultaten van de individuele controle van de blootstelling van de externe werker, de periode waarin de werkzaamheden zijn uitgevoerd, de gesommeerde dosisgegevens voor de aanvang van de werkzaamheden en de dosisgegevens ten gevolge van de werkzaamheden: de geschatte dosis, extremitetendosis, interne contaminatiedosis, gemeten bedrijfsdosis, ambtelijke dosis en totale jaardosis alsmede de opleiding bedoeld onder artikel 37c, tweede lid, onderdeel b. Het paspoort zal worden voorzien van een individueel nummer.

Met de voorgestelde regeling wordt onder meer beoogd vast te leggen dat van iedere werker binnen Euratom-verband de hoeveelheid ontvangen straling wordt geregistreerd. Het is daarbij niet van belang welke nationaliteit de betrokken werkgever of werknemer heeft. Naar aanleiding van een suggestie van de SER wordt hier nogmaals kort ingegaan op de vier situaties die zich met betrekking tot de externe werkers en het stralingspaspoort kunnen voordoen.

1. De dosisuitslagen van externe werkers van in Nederland gevestigde bedrijven, werkzaam in Nederland worden in het NDRIS opgenomen.

2. De dosisuitslagen van externe werkers van in Nederland gevestigde bedrijven, werkzaam in een lid-staat, worden aldaar in het paspoort genoteerd en vervolgens na beëindiging van de werkzaamheden in die andere lid-staat in het NDRIS opgenomen.

3. De dosisuitslagen van externe werkers, werkzaam voor een bedrijf, gevestigd in een lid-staat, maar niet in Nederland, die in Nederland werkzaamheden uitvoeren, worden in een paspoort van het land waar hun externe onderneming is gevestigd genoteerd en daarna opgeslagen in een systeem van dat land.

De vierde mogelijkheid valt buiten het bestek van deze regeling, want deze heeft betrekking op de dosisuitslagen van externe werkers, werkzaam voor bedrijven die niet zijn gevestigd in een lid-staat. Desgevraagd worden de gegevens van die werkers bijgewerkt in een document afkomstig van de desbetreffende nationale overheid. Dat document zal in veel gevallen vergelijkbaar zijn met het thans voorge- stelde stralingspaspoort.

Vierde lid

Op basis van dit artikellid zal het meergenoemde NDRIS worden aangewezen als een «gecentraliseerd nationaal netwerk» in de zin van artikel 4, tweede lid, van de richtlijn. Uiteraard wordt daarbij voldaan aan de vereisten van bijlage I van de richtlijn.

Artikel 37c

In artikel 37c zijn de verplichtingen van de exploitant met betrekking tot de externe werker neergelegd. Deze verplichtingen zijn niet wezenlijk verschillend van de verplichtingen die hij ten aanzien van zijn eigen personeel in acht dient te nemen.

Artikel 37d

In artikel 37d wordt voorgescreven welke administratieve handelingen de exploitant moet verrichten met het oog op de controle op de bloot- stelling van de externe werker. Gaat het om een werker van een Neder- landse externe onderneming, dan dient de exploitant de radiologische gegevens in het NDRIS te registreren. Bij buitenlandse werkers, die dus niet in het NDRIS voorkomen, registreert de exploitant deze gegevens na iedere werkzaamheid in het door een buitenlandse autoriteit afgegeven stralingspaspoort.

In het tweede lid staan de te leveren gegevens vermeld; deze zijn afkomstig uit de bijlage van de richtlijn.

Artikel 37e

Dit artikel bevat de verplichting van een Nederlandse externe onder- neming om de in zijn dienst zijnde externe werker, die werkzaamheden in het buitenland gaat verrichten, van een Nederlands stralingspaspoort te voorzien. Bij terugkeer in Nederland worden de geregistreerde gegevens van het paspoort in het NDRIS geregistreerd. De algemene stralen- beschermende regels van hoofdstuk III van dit besluit zijn overigens onverkort van toepassing.

Artikel 37f

Op grond van Deel 1, onderdeel 2, van bijlage I, bij de richtlijn moeten er maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat het radiologisch controle-systeem wordt vervalst, misbruikt of onrechtmatig wordt bewerkt. De regelgeving ten aanzien van het stralingspaspoort bevat diverse voorschriften die er onder meer toe leiden dat er in het paspoort geen onjuiste gegevens mogen worden opgenomen. Daarnaast wordt in de ministeriële regeling op basis van artikel 37b nog het een ander nader

bepaald met betrekking tot het gebruik van het paspoort. Uiteraard zal er zorg voor moeten worden gedragen dat ook de privacy-aspecten daarbij worden betrokken. Aparte voorschriften dienaangaande zijn in deze regeling echter niet nodig, aangezien de Wet persoonsregistraties in dat opzicht voor voldoende waarborgen zorgt. Niettemin wordt er met name door de Europese Commissie aan gehecht dat aan Deel 1, onderdeel 2, van Bijlage I van de richtlijn, in de regeling tot uitdrukking wordt gebracht. Dat is gebeurd door het opnemen van artikel 37f. Er wordt op gewezen dat dit artikel moet worden gelezen in samenhang met de andere regels en verplichtingen met betrekking tot het verstrekken, gebruik en actualiseren van het paspoort, zoals die zijn neergelegd in afdeling 2a en in de ministeriële regeling op basis van artikel 37b.

Artikel 37g

Dit artikel geeft de verplichting voor iedere externe werker om mede te werken aan de regels ten behoeve van zijn eigen stralenbescherming.

Overige wijzigingen (onderdelen B t/m D)

In de artikelen 75 en 79 is de mogelijkheid van het stellen van nadere regelen en de beroepsmogelijkheid daartegen door de Inspectie van de Havenarbeid vervallen. Dit vanwege het incorporeren van deze dienst in de Arbeidsinspecties.

In artikel 76 is de naamsverandering van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij verwerkt.

Artikel II

Dit artikel vult het BKSE aan met een nieuw artikel 31a, waardoor de regels ter bescherming van externe werkers, zoals vervat in afdeling 2a, in de vergunningen krachtens artikel 15 van de wet opgenomen moeten worden.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

Concordantietabel

Richtlijn 90/641/Euratom	Besluit
Artikel 1	Artikel I en II Afdeling 2a
Artikel 2	Artikel 37a
Artikel 3	Artikelen 15 en 29 Kernenergiewet
Artikel 4, eerste lid	Artikel 37c, eerste lid
Artikel 4, tweede lid	Artikel 37b en 37d
Artikel 5	Artikel 37e
Artikel 6	Artikel 37c
Artikel 7	Artikel 37g